

تاریخ 06/03/2008

نویسنده: عبدالله نجات

د قومي نیشنلېزم اناتومي

کومه ځواکمنه لېوالتیا چې د افغاني ټولني تومنه گواښوي هغه قومي نیشنلېزم دی. دغه لېوالتیا له فکري پلوه بې ځواکه او په تشکيلاتي لحاظ بې انسجامه ده، خو بايد ده چې د ټولني روڼاندي او آزاديپاله ځواکونه دغه کمزورتياي د دغو اندونو ويجاړوونکي، نانساني او غير عقلاني اغېزې او ځواک له پامه ونه غورځوي. يو شمېر کسان شته چې په پوهې او ناپوهي کې د قومي رخې او کينې تخم کړي او قومي زهر شيندي. د قومي مېرځمنو ځواکونو د مينځ ته راوړلو لارې او شرايط برابرې پدې لټه کې دي چې قومي خوسا شوی پوچ هويت د ملي انساني هويت پر ځای کېږي. غوره دا ده چې زموږ ناروغه لالهانده کړېدلې ملت د دې سياسي تفکر په وپروونکو ظرفيتونو چې مراندې او ولې يې فاشيزم ته رسېږي پوه شي او افغان آزاد روڼاندي په يوې سوچمنه شعوري مبارزه کې د هغوی د دومره خپلسريو او بدکارو مخه ونيسي ناسيوناليزم کولای شو دوه ډوله و ارزوو:

مدني ناسيوناليزم / قومي ناسيوناليزم

مدني ناسيوناليزم هغه سياسي سيستم دی چې فيوډالي نظام څخه وروسته د ټولني پر مخ تللی سياسي سيستم ته يې انتظام ورکړ. که څه هم د بنسټيزو د حقوقو، د قانون پر وړاندې برابري د دوديزو ارزښتونو بې اغېزې کولو سره ملگرتيا او په علمي منطق په بنسټيزه توگه ډډه لگوي. د دې سياسي سيستم له ځانگړنو څخه شمېرل کېږي، خو د مدني ناسيوناليزم کورنۍ او بنيادي دنده د خپل، زې هويت پر ځای د ملي هويت جوړول او د خانخانی د سيستمونو پر ځای د هېوادنيو دولتونو جوړښت او نغښتل دي.

په بله وينا مدني ناسيوناليزم د ملتونو په جوړولو سره د ټولني جوړښت داسې ورغاوه چې په بېلابېلو سياسي جغرافيو کې يې د پانگې د سيالۍ امکان برابر کړ. خو د پانگوالۍ ټولني پلويان او له پانگه والو رسنيو اغېزمن بيا دغه عقیده نلري چې ملت يوه جوړه شوي پدیده ده. دوی داسې انگېري چې گواکې ملت هغې ډلې انسانانو ته ويل کېږي چې گډ نژاد، گډ فرهنگ او گډ تاريخ لري.

خو دغه نظريه ډېره کمزورې او له واقعيته لېرې ده. پدې چې ډېر ملتونه دي چې له بېلابېلو قومونو جوړ شوي او تاريخي فرهنگي لارې يې بېلې او توکميزه گډه سرچينه نلري. کاناډا د دغو ملتونو يوه بېلگه ده، بله خوا ډېرې ټولني شته چې گډ فرهنگ تاريخ او نژاد لري، خو بېلابېل ملتونه يې جوړ کړي دي. عربي هېوادونو يې ښه بېلگه کېدای شي. دغه واقعيتونه څرگندوي چې ملت جوړېده کې له نورو عواملو او شرايطو سر بېره قدرت او زور هغه عنصر دی چې اساسي نقش او اغېز يې د دې پديدې په رازېږولو کې د ملتونو په تاريخي بهير کې له ورايه تر سترگو کېږي. که څه هم دې ډول ناسيوناليزم سره مدني تاري تړل شوي، خو واقعيت دا دی چې همدغه مدني ناسيوناليزم د انسانانو تر مينځ د جگړو ويجاړوونکې ځواکمني گرځېدلې ان تر دې چې ملتونه په زور او جگړو جوړ شوي دي.

- د کاناډا ملت د انگرېزي ژبو، فرانسويانو او د کاناډا د ځايي خلکو تر مينځ د جگړو محصول دی.
- امريکا د امريکي، انگرېزانو، ځايي اصلي خلکو او اسپانويانو له جگړو سر راپورته کړ.
- د ناپليون جگړو فرانسه جوړه کړه.
- انگرېزانو څخه د اسکاټنديانو او ويلزيانو د ماتې په پايله کې انگلستان راوژېرېد.
- لومړۍ نړيوالې جگړې او د ارمنيانو ټولوژني په نتيجه کې ترکيه جوړه شوه.
- عربي او افريقايي هېوادونه د اروپايي هېوادو د جگړو او سياليو محصول دی.

دغه رامینځ ته کېدني د مدني ناسيوناليزم بېلگې دي.

د ملي دولتونو د جوړښت بهير دغه واقعيت په ډاگه کوي چې ملت د وگړيو هغه يوځانيتوب څخه عبارت دی چې د جگړو له امله په ټاکلو سياسي اډانو کې د دولت په نوم تر تشکيلاتي کنترول لاندې راغلی وي. قومي ناسيوناليزم هغې سياسي توکي ته ويل کېږي چې وگړي ته خپل قام پورې تړلي ټولني قامولي، ژبه دود او دستور او اداب ده ته سپېڅلي وي او په منفي بڼه قدرت کې برخې تر لاسه کولو لپاره دغه ځانگړني په سياسي پلاټفرم بدلوي. خپلې وينې، ژبې، سيمې او قوم ته د نورو پر وړاندې سپېڅلتيا قابېدل، زورپالنه، د نورو قامونو سپکاوی او ابلېس بنودل، د قومي کرکې خپرول، قومي زهر پاشل د قامي ناسيوناليزم له ځانگړنو څخه دي.

تعداد صفحات: 1 از 4

افغان جرمن انلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de

په نوي يمه لسيزه کې د يوگوسلاويا پېښې د روندا نسل وژنه، د فلسطين ناورين د چيچن پېښې د قومي ناسيوناليزم وړاندوونکي پايلې دي.

قومي ناسيوناليزم له نظره د مکالمې ژبه د قومي هويت د يوې سپېڅلې برخې حکم لري چې بايد په هره بيه د هغې ملاتړ او ساتنه وشي. ژبه له ټول غوره توب سره سره د سپېڅلتوب له پلوه اعتباري مسئله ده دغه راز شاوخوا خلکو سره د انسان د اړيکو لپاره يوه وسيله ده غورځول او وچېدل يې بېلابېل لاملونه لري ژبه په خپل نفس کې د پردېتوب او پر خپل او پردي دوستۍ او دشمنۍ د وېش وسيله نده، دغه فرهنگي وسيله د ټولني اقتصادي او ټولنيزو تحولاتو سره يو ځای تغير او بدلون مومي رامینځ ته کېږي وده کوي يا درېږي او مراوې کېږي او نور بدلونونه پکې رامینځ ته کېږي. په نورو ژبو او ډېرو ژبو پوهېدل انساني وړتيا بڼې د پرديو ژبو زده کړه بې فرهنگي نده د ساده توب او شېل فرهنگ لاملونه بايد په جلا او ځانگړې توگه ولټول شي.

د پانگه والي له پراخېدو وروسته نوي تکنالوژي او علومو څخه د گټې اخيستو ضرورت د نوي ټولني انتظام او د ځواکمنو دولتونو جوړښت د يوې يا دوو ژبو رسمي شتون، چې ټول وگړي وکړای شي خپل مينځي اړيکي ټينگي کړي، ضروري کړي. د همدې ضرورت له مخې د افغانستان د دواړو ژبو (پښتو - دري) د رسميتوب مسئله څرگندولی شو او پدې برخه کې افغانستان يوازینی هېواد هم نده بېلگي يې په نورو هېوادونو کې هم شته دي.

په اولسمه پېړۍ کې د انگلستان خلکو له سلو پينځه ويشو په انگرېزي خبرې کولې د ايتاليا تر خپلواکۍ وروسته په سلو په ايتالوي ژبه خبرې کولې، خو د علومو او تکنالوژۍ د زده کړې اړتيا دولتوال دېته اړ کړل %2.5 کې ډېر لږو خلکو د چې له مروجو لهجو يوه يا دوې لهجي د هېواد په سراسري او رسمي ژبه ومني او پدې برخه کې د ژبي وړتيا، اغېزمنتوب او پرمختيا سره سمون مهم رول لري. قومي ناسيوناليزم د خپلې ژبې او توکم د ستايلو او د نورو قومونو د ژبو تکفير له لارې هود کړی چې د قومي کرکي راپورته کولو لپاره ځواکونه چمتو کړي.

قومي ناسيوناليزم پر اقتصادي نابرابريو، بڼځي او نارينه تر مينځ پر حقوقي نابرابريو چې دولتونو او حاکمو دودونو پر ټولنه ټپلي رغنده او غوڅ انتقاد نلري. د وزگار تيا بيمې، کار د ټولو لپاره، درملنه، وړيا زده کړې او ټولنيزې سوکالي په څېر غوښتنې د دې سياسي انديني (تفکر) په فکري اډانه کې ځای نلري. پدې توگه د ځواکونو د راټولولو په خاطر او په منفي توگه له مرکزي دولت څخه د امتياز تر لاسه کولو او د فشار د وسيلې په توگه بدلېدلو لپاره له قامي کرکي پرته بله لاره چاره نه ويني. په همدې وجه د هېواد د نورو قومونو او خلکو پر وړاندې منفي تبليغات د هغوی اصلي لارې چارې جوړوي. د پرديو پر ضد د خپلو راپارونه د هغوی ارمان جوړوي او پدې لاره کې هر ډول رښتيا او درواغ او ناروا کاروي. دوی ماموريت لري او د خبرو اترو داسې سيستم نه کار اخلي چې پدې توگه خلک وپاروي هغوی ته منفي ذهنيت ورکړي او د ځان او خپلو سياسي موخو لپاره لارې جوړې کړي. د قوم پالنې په لرليد کې پرته له دوی نور د ټولو اسماني او ځمکنيو آفتونو سرچينې دي. دغه قومي ستاينونکي ځانونه د نېکۍ لارويان او د خپل قوم ژغورندويان گڼي. دغه قومي مينه وال په شعوري توگه او يا په ناپوهۍ سره د ټولنيز او فرهنگي يون او نوبت مخه نيسي دوی د خلکو هوساينې ټولنيزې، سياسي او کلتوري سوکالي ودې او پرمختيا نوي لارې چارې يا نه گوري او يا هغه پټوي د قاموالو قومي زړه سوی خپل قوم ته هم څه نشي ورکولای.

زموږ هېواد په همدې دريو لسيزو کې د همدغه سياسي نادودو د ناوړه چلندونو ښکار شو او پرديو هېوادونو لاسوهنو ته يې په خپل ملي برخليک کې د لاسوهنو زميني جوړې کړي. د قومي ناسيوناليزم لارويان په پوريز او ټولنيز طبقاتي توگه هم د کوم نوي تفکر او يا نوي ټولنيزې اقتصادي لارې استازيتوب کوي. مور وينو نننۍ پانگه واله او بورژوازي آزادي سوداگرۍ د فرهنگونو ملگرتيا او نږدېتوب سره لېوالتيا ښيي. د گډو اړيکو د ټينگتيا ژبي او يوه سياسي جوړښت او يوه واحد هېواد پر لوري د اروپايي اتحاديي حرکت د ننني پانگوالي ټولني د بهير يوه بېلگه ده او ښايي په راتلونکي کې دغه يو ځای کېدنې او گډ برخليک په بېلابېلو سيمو کې لارې پرانيزي او يوه څه څرک يې همدا اوس تر سترگو کېږي، خو د قوميتوب مينه وال په داسې شېبو کې لگيا دي چې خپل قوم پورې تړلي خلک په جغرافيايي او تړلي قومي پوله کې اېسار کړي او د نړۍ له نوښتونو څخه يې لېرې وساتي. د قومي اندود کمزوري او بدي يوازي تگي او برکي نه، بلکې د هغه اساسي ستونزه ټولنيزه سياسي ناپوهي جوړوي هغه څه چې د نوښت لپاره په فکري انداز او سياسي ټولنيز لرليد کې لازم او اړين دي، هغوی ورڅخه محروم دي او يا يې د خپلو گټو او لوړ ټولنيز موقف پخاطر مخالفت کوي.

د افغانستان په سوزېدلي جغرافيه او وړان وچاړ او سنو غډيو تر مينځ راگير شوی ملک کې د فدریشن ماشومانه طرحه هغه هم د توکمیز اقلیمي فرهنگ د پالنې په نوم د همدغه زه او قومي نیشنلیزم بېلگه کېدای شي. د ټولني اساسي وضعیت سره نابلدتیا او د هغه پر لورو ژورو ناپوهي او د ستونزو د هوارې پر چارو یوازې په نسخو ډډه لگول د هېواد لپاره ستر ناورینونه راپورته کولی شي.

قوم پالنه، قامي اندېنه، قومي وړاندیز او همداسې نور د قومي ایډیالوژۍ او تفکر بنسټونه نه یوازې دا چې زاړه شوي او ډېر بې له کاره لوېدلي دي دغه راز هم نه د نوي مهال ادبیاتو سره مرسته کوي او نه د نوي لوست نوي زده کړې نوي رغون او ملي سمون او پرمختیا سره څنګ لگوي. دغه تفکر وروسته پاتو او د پرمختیا په حال کې هېوادونو لپاره لوی ګواښ دی چې هم د ټولني د انکشاف مخه نیسي او هم فکر بې لارې کوي. قامي لارښود، واکمن او بې واکه دواړه له پښو غورځوي.

کله چې په نوي نظام او سیاسي سیستم خبرې کوو د ټاکلي ټولني ټول جغرافیایي، تاریخي، ټولنیز، اقتصادي او سیاسي واقعیتونه او کلتوري چاپیریال چې د ټولني هېنداره ده په پام کې لرل اساسي مسئلې دي. ټولنه له کومو تولیدي، ټولنیزو مناسباتو اروزې؟ پدې لاره کې بې بشپړ کړی مزل څومره او څنګه دی؟ او هغه فرهنگ او سیاسي ادبیات چې نوي منزل ته د ټولني د ورته فکري نظام جوړې، لویه پاملرنه او بصیرت غواړي او دغه بصیرت له قومي سرچینو نه خروښېږي او نه زاړه ګودرونه د ملي وصال تم ځای کېدای شي. لنډه دا چې د قومي غوښتنو لپاره د نسخو ټاکل او له هغه دغه ځای د بېلګو راورل ستونزه نشي هوارولی. که د یوې متمدنې او مهذبې ټولني پر قومي چورلیځ جوړېدنه علانیت سره سمون نه خوري، بله خوا د قومي ربرې افراطیت او تربګني د بې باورۍ او لېرې والي پر بریدونو هم نه سمبالېږي او نن سبا چې افغانستان د کورنیو او بهرنیو تضادونو په زور زیاتي کې راگير شوی، کمزور قومي فکرونو او سوچونو بېلابېلې او ناروا سیاسي هلو ځلو ته لاره هواره کړې او قومي ذهنیتونو هم د ټولني په سطحه او هم د نظام په اډانه کې د ملي تشکل، یووالي مخه نیول او ملک یې د پردیو لاسوهنو پر وړاندې شل او بې ځواکه ساتلی دی.

په قومي، فرقه یي او مذهبي لیکو کې او یا د نوي لېبرالي نړیوال نظم له مخې توکمیز اندود او بېلتون پالنې ته د هېواد برخه لیک سپارل او د ملت جوړونې او بیارغونې بهیر پر قومي الواک او اندونو جوړول تبعیضي او بېلتونپالنې ته لارې هوارول د افغانستان په موجوده سیاسي جیوپولیتیک او جیواکونومیک چاپیریال کې لویو لوبو او تر څنګ یې ملي وړانې ته شرایط چمتو کول دي. لنډه دا چې د قامي وېش او ټوټالیزم نظام فکري سیاسي لارې رغنده سالمې لارې ندي پوهان ملي مسئلو لپاره طبیعي او ټولنیزې سرچینې نه لټوي یو ماشوم په ټولني او کورنیو او ټولنیز فرهنگي چاپیریال کې فکري فرهنگي ارزښونه تر لاسه کوي. منفي حساسیتونه خپل او پردی په نوم تبعیضي مېرځمن هڅوب ته لارې جوړول پر ستونزو د بریالیتوب لاره نده. د یوویشتمی پېړۍ غورځنګیز او له ارادو وتلی بهیر د فرهنگي مخامختیا نه بلکې د تمدنونو تر مینځ ګډ، سولمن او د تفاهم ژوند ته اړتیا لري.

د خبرو د اوږدوالي د مخنیوي لپاره د تاریخي شواهدو له مخې دا ویل پکار دي چې شلمې پېړۍ د دوو وروستیو لسیزو او یوویشتمی پېړۍ په پیل کې د قومي ناسیونالیزم هلو ځلو چې د سړې جګړې پر مهال کنګل شوي وې، ډګرې شوي او په بېلابېلو بهانو او دلایلو یې پراختیا او غځونې وکړې او د دیموکراسۍ، آزادۍ په نوم قومي مذهبي تفرقو او جلا غوښتنو ته لارې پرانیستل شوي، د پخواني شوروي میراث د پرخولو او د هغې امپراتورۍ د بې ځواک کولو لپاره پر همدې دواړو لارو چارو ډډه ولگول شوه. د ختیځې اروپا او د مینځنۍ آسیا هېوادونو وروستیو لسیزو پېښې بڼې بېلګې بلل کېدای شي. استعماري هیلې او د مستبدو نظامونو چلند هغه څه وو چې دغو لارو چارو او غوښتنو ته یې زمینی او شرایط برابر کړل. په هر صورت ټولنیزې فرهنگي پدیدې تاریخي مظاهر او څرګندوی دي او د تاریخي ماهیت په لحاظ لکه چې راتوکېږي نویو پدیدو او ارزښونو او حالتونو ته ځای خالي کوي، نو پدې توګه ښه په بد او بد په ښه هم بدلېدای شي. کوم ټکی چې د تاریخي پدیدو په هلکه د یادوني وړ دی هغه دا دی چې پدې اړه مطلق منفي غبرګون سم ندي. د تېر مهال ډېر څه راتلونکي ته نه یوازې دا چې میراث پاتې کېږي، بلکې د سمون او بدلون زمینی او توکي هم جوړوي. قومي توکي کېدای شي نړیواله وړتیا تر لاسه کړي او په راتلونکي کې اغېزمن رول ولري لکه عربي، انګرېزي، اردو او داسې نورې ژبې.

قبیلوبیت او قومیت د زرو مناسباتو ښکارندوی او فکري چوکاټونه دي، نو د ملت جوړونې عناصر پر دغو بنسټونو نشي جوړېدای. د دې یادونه هم پکار ده چې فیدریشن د قومیت او د هغه د ساتنې لپاره جوړ شوی او څوک چې د دغو تر مینځ نېغ په نېغه تناسب او پیوستون ویني علمي سیاسي اشتباه کوي.

بله خبره چې هر اړخيزې شننې ته اړتيا لري هغه دا ده چې نننۍ انسان د ماهيت او صيانت ستونزه د هغه ملي هويت نده کېدای شي چې ځينې ځايونو او حالتونو کې دغه ملي هويت پخپله رېره وگرځي اړپايې ټولنه او سيمه بيزو ملگرتيا او بيوالي کېدنې لري دغې ستونزې ته ناكراره ده. پنجابي قوم پالنه نه يوازې د پاکستان فدرال ديموکراتيک سيستم گواښي بلکې د سيمې د پيوستون او پخلاينې خنډ گرځېدلی.

افغانان بايد په قومي او توکميزو حل لارو نوی نظر وکړي د ملت جوړونې غوره لارې چارې او جوړونکې نظريې او چوکاټونه تشخيص کړي کوم اندونه او سياسي الواک چې توکميزو او قومي ډلو له خوا د افغاني ټولني ملي جوړښت او ملي هويت د رغونې او سمبالتيالپاره وړاندې شوي او يا وړاندې کېږي بايد د دې ټولني ټول ټبر مهال تاريخي لاسبرياوې وساتي او د ټولني او نظام جوړونې بهير د نویتوب او سمبالتيا زمينې، شرايط او لارې چارې په علمي توگه د ټولني او وگړو د گډو گډو، مادي او معنوي لور تيا په موخه په نښه او برابره کړي.